

ترجمه‌ی این کتاب را به
سده عزوم تقدیم می‌کنم

داستان دوست من (کنولپ)

چند کلمه هرمان هسه
تو پسندید

هسے زاله

بیت بیت

هسے زاله

هرمان هسه در عزم آمده بود
و اقیم در ایالت وورتبرگ
الماه زاده شد خارج از
سروش حبیبی
در گویندگان آن به ملودیه
علمیعی دیر ماولی
بیوست تا خود را گردانی
و کار را حاصل
آماده کند و سنت خارج از
را بس گردانید
۱۸۹۲ در اثر طفیان
تبدیل خواسته است
نظرس نه جهانه هشی
نحوی بایلت و آن مدرسه را
توکد کرد کوشش هایش باقی
با خود گذاشت
و مختلف به حامی
تو پسند و سرتجام فعالیت
کتابخانه کتاب فروشی
با این شغل بود که مقدمات
گویندگی را حصل کرد



نشانه

تهران

۷ نهم خیابان ناصریه، باغ کتابخانه ملی ایران

L-Cafe 2. Wittenberg 1397 021 32000000, Maalbeek

ترجمه‌ی این کتاب را به
سعید عزیزم تقدیم می‌کنم.

چند کلمه‌ای در معرفی نویسنده

هرمان هسه در دوم ژوئیه ۱۸۷۷ در کالو^۱، واقع در ایالت وورتمبرگ^۲ آلمان، زاده شد. خانواده‌اش همه از مبلغان پروتسستان بودند. او چند سالی در گوپینگن^۳ به مدرسه‌ی مذهبی رفت و در سال ۱۸۹۱ به حوزه‌ی علمیه‌ی دیر ماولبرون^۴ پیوست تا خود را برای زندگی و کار روحانی آماده کند و سنت خانوادگی را پی‌گیرد. اما در سال ۱۸۹۲، در اثر طغیان تب خودشناسی، نظرش به جهان هستی تحول یافت و آن مدرسه را ترک کرد. کوشش‌هایش برای آموختن حرفه‌های مختلف به جایی نرسید و سرانجام فعالیتش در مقام کارمند کتاب‌فروشی پایاتر شد و در این شغل بود که مقدمات اصلی حرفه‌ی نویسنده‌ی را تحصیل کرد.

در ۱۹۱۲ به سویس رفت و در ۱۹۱۹ در مونتانا^۱، کنار دریاچه‌ی لوگان، اقامت گزید و در ۱۹۲۳ تابعیت کشور سویس را پذیرفت. هرمان هسه یکی از درخشنان‌ترین نویسنده‌گان آلمانی‌نویس است و در شعر و داستان‌سرایی آثار بزرگی پدید آورده است. داستان بسیار زیبا و دل‌انگیز سیدارتهای او حاصل این عشق عمیق به فرهنگ هند باستان است. شاهکارهای بزرگ او در اقلیم داستان‌سرایی عبارتند از دمیان (۱۹۱۹)، گرگ بیابان (۱۹۲۷)، نارتیس و گلدموند (۱۹۳۰) سیدارتها (۱۹۳۱) و بازی گویجه‌های بلوارین (۱۹۴۲).

در آثار بزرگ هرمان هسه اغلب دو قطب دیده می‌شود که در قالب دو شخصیت متصاد ظاهر می‌کنند؛ هر دو جلوه‌های سرشت خود اویند که در عین تضاد با هم پیوندی نزدیک دارند. این دو چهره در دمیان امیل سینکلر و دمیانند، در گرگ بیابان هاری هالر و هرمن، در سیدارتها گوویندا و سیدارتها و در نارتیس و گلدموند دو قهرمانی که نام خود را به اثر داده‌اند.

هرمان هسه در دوران حکومت نازی‌ها مغضوب نظام قهار هیتلری بود. در سال ۱۹۴۶ جایزه‌ی نوبل ادبیات به او داده شد. در همان سال بود که جایزه‌ی گوته‌ی شهر فرانکفورت نصیب او گردید و در سال ۱۹۵۵ جامعه‌ی ناشران آلمان جایزه‌ی صلح خود را به او داد. هسه در سال ۱۹۶۲ در سویس درگذشت.

اکثر داستان‌های بزرگ هسه از جمله سیدارتها، دمیان، گرگ بیابان، روشهالده و بازی گویجه‌های بلوارین به فارسی برگردانده شده‌اند. آنچه پیش روی شماست ترجمه‌ی کتاب کوچک داستان دوست من (کولپ) است که در سال‌های دهه‌ی صحت در اروپا با استقبال شدید خوانندگان روبرو شد.

چند کلمه‌ای هم در معرفی این اثر عرض می‌کنم. کنولپ، قهرمان این داستان، رندی آزاده است و قلندری رهاگرد.

در زندگی موقعيتی نصیبیش نشده و در پایان عمر دستش از هر بضاعتی خالی است. رهاگردی است که در دستگاه بی‌رنگ اما به قید قاعده درآمده‌ی کارگران و زحمتکشان و صله‌ی ناهمرنگی است و در نظام بی‌نشاط زندگی پر تلاش و حساب سوداگران جایی ندارد. اما در پشت نقاب شادی و بازیگوشی این رهاگرد خیالپرداز، که با روح ساده و کودکانه خود همه‌جا برای مردم زحمتکش و سربه‌راه شهرها و دهات شادمانی و شادابی و برای کودکان و دختران بازی و بذله و دلدادگی ارمغان دارد، مرد دیگری نهفته است که تنها و بی‌خانمان است و به رهاگردی و بی‌آرامی محکوم. هیچ‌جا ریشه‌ای استوار ندارد و از شیرینی پیوند با زن و فرزند بی‌نصیب است. آزادی از بندهای خانه و تنفس هوای پاک صحرا و هم‌نفسی با طبیعت و هزاران لذت دیگر رهاگردی را به شیرینی و کامیابی و آرامش و امن استقرار نمی‌دهد. سرانجام، در پایان راه دشوار زندگی، در بوران شدید خود را آماده می‌کند که در آغوش مادر خود، طبیعت، جان بسپارد. آن‌گاه خدا را در